

Nowhere Boy

Tvetydige John Lennon Af Lasse Rasmussen

"Nowhere Boy" beskriver John Lennons opvækst og de to væsentligste kvinder i hans tidlige liv. Man har imidlertid svært ved at fatte sympati for hovedpersonen, og filmen opleves derfor med en vis, formodentlig utilsigtet distance.

De to betydende kvinder i John Lennons tidlige liv var moderen og tanten. Moderen forlod ham, da han var lille, og han voksede derfor op hos tanten. I filmen opsøger han som teenager sin mor. Det viser sig, at hun bor ikke så langt fra ham. Hun er meget levende og meget musikinteresseret, men nok også stærkt uansvarlig. Tantens er det stik modsatte.

Filmene giver et godt og præcist billede af John Lennon, og den ukendte Aaron Johnson både ligner og spiller godt som Lennon. Det er dog et tveægget sværd, for John Lennon var efter alt at dømme i virkeligheden ikke en sympatisk person. Han var selvoptaget, egoistisk og meget dominerende over for alt og alle. Så selvom portrættet af Beatlen er godt og præcist, er det svært at fatte sympati for ham, hvilket er en nødvendighed, hvis man skal interessere sig for filmen. Man ser derfor filmen med en vis distance. Heller ikke øvrige personer i filmen brænder igennem på overbevisende måde.

Portrættet af tante Mimi er for negativt, selvom hun fremstilles af den altid interessante og spændende Kristin Scott-Thomas. Når hun hele filmen igennem har været skildret som en meget streng og indestængt person, er det svært til sidst i filmen at forstå John Lennons accept af hende. Hendes kvaliteter har ikke fået lov at trænge igennem, sådan at man som publikum rigtig forstår denne kovending hos hovedpersonen.

Herudover er filmen meget indforstået. Den nævner aldrig The Beatles ved navn, men lader tanten omtale dem som: "Hvad er det nu for et mærkeligt navn, I har givet gruppen?" Man skal kende sin Beatles-biografi for at få det fulde udbytte af filmen. Unge mennesker, der ikke har samme forhold til gruppen, som vi gamle har, vil sikkert stille sig noget uforstående overfor, hvad det er der foregår.

Ligeså indforstået er titlen, som refererer til John Lennons sang "Nowhere Man" fra "Rubber Soul" LP'en. Sangen handler om den konforme, typiske englænder, der egentlig ikke har noget liv, fordi han kun går op i at opfylde alle andres krav. Den unge John Lennon er et opgør mod denne konformitet.

Næsten symbolsk for filmen slutter den med John Lennons egen sang om moderen "Mother", som er helt anderledes ærlig og hudløs, end filmen er det. Så sandheden om John Lennons forhold til moderen, har han selv skildret langt bedre, end denne film gør, så lyt til sangen og spring filmen over.

England 2009 – Instr.: Sam Taylor Wood – Manus: Julia Baird, Matt Greenhalgh – Medv.: Aaron Taylor-Johnson, Kristin Scott Thomas, David Threlfall, Anne-Marie Duff, Ophelia Lovibond, Thomas Sangster, David Morrissey – 97 min. – Biografpremiere d. 27/5 og på DVD d. 5/10 2010 – Tilladt for børn over 11 år – Distribution/pressebilleder © Nordisk Film

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=7705&area=2>

<https://www.nytimes.com/2010/10/08/movies/08nowhere.html>